

UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN

CONSILIUL

**Strasbourg, 24 aprilie 2024
(OR. en)**

**2022/0398(COD)
LEX 2330**

**PE-CONS 95/1/23
REV 1**

**JAI 1719
COPEN 465
DROIPEN 188
ENFOPOL 556
CODEC 2583**

**DIRECTIVĂ
A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
PRIVIND DEFINIREA INFRAȚIUNILOR ȘI A SANȚIUNILOR
PENTRU ÎNCĂLCAREA MĂSURILOR RESTRICTIVE ALE UNIUNII
ȘI DE MODIFICARE A DIRECTIVEI (UE) 2018/1673**

DIRECTIVA (UE) 2024/...
A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 24 aprilie 2024

**privind definirea infracțiunilor și a sancțiunilor
pentru încălcarea măsurilor restrictive ale Uniunii
și de modificare a Directivei (UE) 2018/1673**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 83 alineatul (1),

având în vedere Decizia (UE) 2022/2332 a Consiliului din 28 noiembrie 2022 privind identificarea încălcării măsurilor restrictive ale Uniunii drept un domeniu al criminalității care îndeplinește criteriile specificate la articolul 83 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene¹, în special articolul 1,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară³,

¹ JO L 308, 29.11.2022, p. 18.

² JO C 184, 25.5.2023, p. 59.

³ Poziția Parlamentului European din 12 martie 2024 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 12 aprilie 2024.

întrucât:

- (1) Pentru a se asigura aplicarea eficace a măsurilor restrictive ale Uniunii și integritatea pieței interne în cadrul Uniunii și pentru a se atinge un nivel ridicat de securitate în spațiul de libertate, securitate și justiție, este necesar să se stabilească norme minime privind definirea infracțiunilor și a sancțiunilor cu privire la încălcarea respectivelor măsuri restrictive ale Uniunii.
- (2) Măsurile restrictive ale Uniunii, cum ar fi măsurile privind înghețarea fondurilor și a resurselor economice, interdicțiile de punere la dispoziție a fondurilor și a resurselor economice și interdicțiile de intrare sau de tranzit pe teritoriul unui stat membru, precum și măsurile economice sectoriale și financiare și embargourile asupra armelor reprezintă un instrument esențial pentru promovarea obiectivelor politicii externe și de securitate comune (PESC), astfel cum se prevede la articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). Obiectivele menționate includ protejarea valorilor, a securității, a independenței și a integrității Uniunii, consolidarea și sprijinirea democrației, a statului de drept, a drepturilor omului și a principiilor dreptului internațional, precum și menținerea păcii, prevenirea conflictelor și consolidarea securității internaționale în conformitate cu obiectivele și principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite.
- (3) Pentru a asigura aplicarea eficace a măsurilor restrictive ale Uniunii, este necesar ca statele membre să aplice pedepse și sancțiuni efective, proporționale și cu efect de descurajare pentru încălcarea acestor măsuri restrictive ale Uniunii, inclusiv a unor obligații, cum ar fi obligația de raportare, stabilite în cadrul acestora. De asemenea, este necesar ca aceste sancțiuni să vizeze eludarea măsurilor restrictive ale Uniunii.

- (4) Aplicarea efectivă a măsurilor restrictive ale Uniunii necesită norme comune minime privind definițiile comportamentului infracțional care încalcă măsurile restrictive ale Uniunii. Statele membre ar trebui să se asigure că acest comportament constituie o infracțiune atunci când este săvârșit cu intenție și încalcă o interdicție sau o obligație care constituie o măsură restrictivă a Uniunii sau care este prevăzută într-o dispoziție națională de punere în aplicare a unei măsuri restrictive a Uniunii, în cazul în care măsura respectivă trebuie pusă în aplicare la nivel național. Anumite comportamente ar trebui să constituie infracțiuni și în cazul în care sunt săvârșite din neglijență gravă. În ceea ce privește infracțiunile definite de prezenta directivă, noțiunea de neglijență gravă ar trebui să fie interpretată în conformitate cu dreptul intern, luând în considerare jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene. Statele membre ar trebui să poată decide că încălcările măsurilor restrictive ale Uniunii care implică fonduri, resurse economice, bunuri, servicii, tranzacții sau activități cu o valoare mai mică de 10 000 EUR nu constituie infracțiuni. Excluderea anumitor încălcări din domeniul de aplicare al prezentei directive nu aduce atingere niciunei obligații prevăzute în actele care stabilesc măsuri restrictive ale Uniunii de a se asigura că încălcările sunt pasibile de pedepse sau sancțiuni de altă natură efective, proporționale și cu efect de descurajare.
- (5) Actele care stabilesc măsuri restrictive ale Uniunii pot prevedea excepții de la interdicțiile prevăzute în acestea sub formă de scutiri sau derogări. Un comportament care fie face obiectul unei scutiri prevăzute de un act care stabilește măsuri restrictive ale Uniunii, fie este autorizată de autoritățile competente ale statelor membre printr-o derogare în conformitate cu actele care stabilesc măsuri restrictive ale a Uniunii nu ar trebui considerat drept o încălcare a unei măsuri restrictive a Uniunii.

- (6) În special, aplicarea efectivă a măsurilor restrictive ale Uniunii necesită norme minime comune pentru încălcările măsurilor care constau în înghețarea fondurilor sau a resurselor economice, așa cum se prevede în regulamentele relevante ale Consiliului. Aceste măsuri includ interdicția de a pune, direct sau indirect, fonduri sau resurse economice la dispoziția sau în beneficiul persoanelor fizice sau juridice, a entităților sau a organismelor cărora li se aplică măsuri care constau în înghețarea fondurilor sau a resurselor economice, precum și obligația de a îngheța toate fondurile și resursele economice care aparțin, se află în proprietatea, în posesia sau sub controlul aceluiași persoane, entități sau organisme.
- (7) Măsurile restrictive ale Uniunii includ restricții privind admiterea (interdicții de călătorie), care ar trebui să fie reglementate de prezenta directivă. Astfel de măsuri, prevăzute de obicei într-o decizie a Consiliului adoptată în temeiul articolului 29 din TUE și puse în aplicare prin intermediul dreptului intern, impun statelor membre să ia măsurile necesare pentru a împiedica persoanele desemnate să intre în sau să tranziteze orice zonă de pe teritoriul unui stat membru.
- (8) Statele membre sunt încurajate să acorde o atenție deosebită mecanismelor de acordare a cetățeniei și a reședinței, pentru a împiedica persoanele cărora li se aplică măsuri restrictive ale Uniunii să folosească mecanismele respective pentru a încălca astfel de măsuri restrictive ale Uniunii.

- (9) Încheierea sau continuarea oricărei forme de tranzacție, inclusiv tranzacții financiare, precum și atribuirea sau continuarea executării oricărui contract de achiziții publice sau de concesiune care intră sub incidența Directivei 2009/81/CE⁴, 2014/23/UE⁵, 2014/24/UE⁶ sau 2014/25/UE⁷ ale Parlamentului European și ale Consiliului, cu un stat terț, cu organisme ale unui stat terț sau cu entități și organisme deținute sau controlate, direct sau indirect, de un stat terț sau de organisme ale unui stat terț ar trebui să constituie o infracțiune atunci când interzicerea sau restricționarea comportamentului respectiv constituie o măsură restrictivă a Uniunii.

⁴ Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității și de modificare a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE (JO L 216, 20.8.2009, p. 76).

⁵ Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune (JO L 94, 28.3.2014, p. 1).

⁶ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

⁷ Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243).

- (10) Printre măsurile restrictive ale Uniunii ar trebui să se numere interzicerea comercializării, importului, exportului, vânzării, achiziționării, transferului, tranzitului sau transportului de bunuri sau servicii. Încălcarea acestor interdicții ar trebui să constituie o infracțiune, inclusiv atunci când mărfurile sunt importate sau exportate dintr-o țară terță sau către o țară terță pentru a fi transferate către o destinație pentru care interdicția importului, exportului, vânzării, achiziționării, transferului, tranzitului sau transportului mărfurilor respective constituie o măsură restrictivă a Uniunii. Și acordarea, direct sau indirect, de asistență tehnică, prestarea de servicii de brokeraj, de asigurări și prestarea oricărui alt serviciu ce are de-a face cu bunurile sau serviciile respective ar trebui să constituie o infracțiune. În acest scop, noțiunea de „bunuri” include produse cum ar fi tehnologia și echipamentele militare, bunurile, software-urile și tehnologiile incluse în Lista comună a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare adoptată de Consiliu la 20 februarie 2023⁸ sau care sunt enumerate în anexele I și IV la Regulamentul (UE) 2021/821 al Parlamentului European și al Consiliului⁹.
- (11) Măsurile restrictive ale Uniunii includ măsuri economice și financiare sectoriale privind prestarea de servicii financiare sau desfășurarea de activități financiare. Astfel de servicii și activități financiare includ, printre altele, finanțarea și asistența financiară, furnizarea de investiții și servicii de investiții, emiterea de valori mobiliare și instrumente ale pieței monetare, acceptarea de depozite, furnizarea de servicii specializate de mesagerie financiară, tranzacționarea de bancnote, furnizarea de servicii de rating de credit, precum și furnizarea de criptoactive și de portofele de criptomonedă. Încălcarea respectivelor măsuri economice și financiare sectoriale ar trebui să constituie o infracțiune.

⁸ JO C 72, 28.2.2023, p. 2.

⁹ Regulamentul (UE) nr. 2021/821 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2021 de instituire a unui regim al Uniunii pentru controlul exporturilor, serviciilor de intermediere, asistenței tehnice, tranzitului și transferului de produse cu dublă utilizare (JO L 206, 11.6.2021, p. 1).

- (12) Măsurile restrictive ale Uniunii includ măsuri economice și financiare sectoriale privind prestarea de servicii, în afara serviciilor financiare. Astfel de servicii includ, printre altele, prestarea de servicii de consultanță juridică, de servicii fiduciare, de servicii de relații publice, de servicii de contabilitate, de audit, de evidență contabilă și de consultanță fiscală, de consultanță în afaceri și management, de consultanță în domeniul IT și de servicii de radiodifuziune, de arhitectură și de inginerie. Încălcarea respectivelor măsuri economice și financiare sectoriale ar trebui să constituie o infracțiune.
- (13) Niciuna dintre dispozițiile prezentei directive nu ar trebui înțeleasă ca impunând persoanelor fizice obligații care ar aduce atingere dreptului de a nu se autoincrimina și de a păstra tăcerea, consacrat la articolul 7 din Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului¹⁰, pentru statele membre care au obligații în temeiul acesteia, și la articolul 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”).
- (14) Aplicarea efectivă a măsurilor restrictive ale Uniunii necesită norme comune minime privind definiția infracțiunilor ce constă în comportamente care eludează măsurile restrictive ale Uniunii.

¹⁰ Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale (JO L 65, 11.3.2016, p. 1).

- (15) Un exemplu de comportament care eludează măsurile restrictive ale Uniunii tot mai larg răspândite este practica persoanelor, entităților și organismelor desemnate de a utiliza, de a transfera către o parte terță sau de a dispune în alt mod de fonduri sau resurse economice care se află în proprietatea persoanelor, entităților sau organismelor desemnate sau sunt deținute sau controlate de aceste persoane, entități și organisme desemnate pentru a disimula respectivele fonduri sau resurse economice. În plus, practica de a transmite informații false sau înșelătoare, inclusiv informații relevante incomplete, pentru a disimula faptul că o persoană, o entitate sau un organism desemnat este proprietarul sau beneficiarul final al fondurilor sau al resurselor economice care fac obiectul unei măsuri restrictive a Uniunii constituie, și ea, o eludare a măsurilor restrictive ale Uniunii. Prin urmare, acel comportament care eludează măsurile restrictive ale Uniunii ar trebui să constituie o infracțiune în temeiul prezentei directive.
- (16) Nerespectarea unei obligații de raportare către autoritățile administrative competente, obligație prevăzută de acte care stabilesc măsuri restrictive ale Uniunii, ar trebui să constituie o infracțiune în temeiul prezentei directive.
- (17) Aplicarea efectivă a măsurilor restrictive ale Uniunii necesită norme minime comune privind definiția infracțiunilor ce constă în comportamente care încalcă sau care nu îndeplinesc condițiile speciale prevăzute în autorizațiile acordate de autoritățile competente pentru desfășurarea anumitor activități care, în lipsa unei astfel de autorizații, reprezintă o încălcare a interdicției sau restricției ce constituie o măsură restrictivă a Uniunii. Orice activitate desfășurată în lipsa unei autorizații ar putea fi considerată, în funcție de circumstanțele cazului, o încălcare a măsurilor restrictive ale Uniunii care constau în înghețarea fondurilor sau a resurselor economice, interdicții de călătorie, embargouri asupra armelor sau alte măsuri economice și financiare sectoriale.

- (18) Practicienii în domeniul dreptului, astfel cum sunt definiți de statele membre, ar trebui să facă obiectul prezentei directive, inclusiv al obligației de a raporta încălcarea măsurilor restrictive ale Uniunii, atunci când furnizează servicii în contextul activităților profesionale, cum ar fi serviciile juridice, financiare și comerciale. Există un risc real ca serviciile acestor practicieni în domeniul dreptului să fie utilizate în mod abuziv în scopul încălcării măsurilor restrictive ale Uniunii. Cu toate acestea, ar trebui să existe excepții de la orice obligație de a raporta informațiile pe care le primesc sau pe care le obțin de la unul dintre clienții lor, în cursul evaluării situației juridice a acestuia, sau în cursul exercitării funcției de apărare ori de reprezentare a clientului respectiv în cadrul procedurilor judiciare sau în legătură cu acestea, incluzând consilierea cu privire la inițierea ori la evitarea unor astfel de proceduri. Prin urmare, această consultanță juridică ar trebui să facă în continuare obiectul obligației de păstrare a secretului profesional, cu excepția cazului în care practicianul în domeniul dreptului participă intenționat la încălcarea măsurilor restrictive ale Uniunii, consultanța juridică fiind furnizată în scopul încălcării măsurilor restrictive ale Uniunii, sau practicianul în domeniul dreptului cunoaște faptul că clientul solicită consultanță juridică în scopul încălcării măsurilor restrictive ale Uniunii.
- (19) Măsurile restrictive ale Uniunii nu ar trebui să determine discriminarea clienților instituțiilor de credit și financiare sau excluderea nejustificată a acestora de la accesul la serviciile financiare.

- (20) Prezenta directivă nu este menită să incrimineze asistența umanitară acordată persoanelor aflate în dificultate sau activitățile care răspund unor nevoi umane de bază și desfășurate conform principiilor imparțialității, umanității, neutralității și independenței și, după caz, dreptului internațional umanitar.
- (21) Instigarea și complicitatea la săvârșirea de infracțiuni care fac obiectul prezentei directive ar trebui incriminate. Tentativa de a săvârși anumite infracțiuni care fac obiectul prezentei directive ar trebui, de asemenea, incriminată.
- (22) Sancțiunile aplicate persoanelor fizice pentru comiterea unor infracțiuni asociate încălcării măsurilor restrictive ale Uniunii definite în prezenta directivă ar trebui să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare. În acest scop, ar trebui stabilite niveluri minime pentru durata maximă a pedepsei cu închisoarea pentru persoanele fizice. În cadrul procedurilor penale ar trebui să fie disponibile sancțiuni sau măsuri accesorii.

- (23) Având în vedere că și persoanele juridice fac obiectul măsurilor restrictive ale Uniunii, persoanele juridice respective ar trebui să răspundă pentru infracțiuni legate de încălcarea măsurilor restrictive ale Uniunii definite în prezenta directivă. Prin persoane juridice se înțelege orice entitate juridică care deține acest statut în temeiul dreptului aplicabil, cu excepția statelor sau a organismelor publice care exercită autoritatea de stat și a organizațiilor internaționale publice. Pentru a atinge obiectivele prezentei directive, statele membre al căror drept intern prevede răspunderea penală a persoanelor juridice ar trebui să se asigure că dreptul acestora prevede tipuri și niveluri de pedepse efective, proporționale și cu efect de descurajare, așa cum se prevede în prezenta directivă. Pentru a atinge obiectivele prezentei directive, statele membre al căror drept intern nu prevede răspunderea penală a persoanelor juridice ar trebui să se asigure că dreptul lor prevede tipuri și niveluri de sancțiuni fără caracter penal efective, proporționale și cu efect de descurajare, astfel cum se prevede în prezenta directivă. Ar trebui să se aplice nivelurile maxime ale amenzilor prevăzute în prezenta directivă pentru infracțiunile prevăzute de aceasta, cel puțin pentru cele mai grave forme ale unor astfel de infracțiuni. Pentru a se asigura eficacitatea, proporționalitatea și efectul de descurajare al sancțiunii impuse, ar trebui luate în considerare atât gravitatea comportamentului cât și circumstanțele individuale, financiare și de altă natură ale persoanelor juridice în cauză. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să stabilească nivelurile maxime ale amenzilor fie ca procent din cifra de afaceri totală la nivel mondial a persoanei juridice în cauză, fie în cuantumuri fixe. Statele membre ar trebui să decidă, atunci când transpun prezenta directivă, pe care dintre cele două opțiuni o vor utiliza.

- (24) În cazul în care la stabilirea amenzilor care urmează să fie impuse persoanelor juridice, statele membre aleg să aplice criteriul cifrei de afaceri totale la nivel mondial a unei persoane juridice, ele ar trebui să decidă dacă să calculeze cifra de afaceri respectivă pe baza exercițiului financiar anterior celui în care a fost săvârșită infracțiunea sau pe baza exercițiului financiar anterior celui în care s-a emis decizia de impunere a amenzii.
- Statele membre ar trebui, de asemenea, să ia în considerare să prevadă norme pentru cazurile în care nu este posibil să se stabilească cuantumul unei amenzi pe baza cifrei de afaceri totale înregistrate la nivel mondial de persoana juridică în exercițiul financiar anterior celui în care a fost săvârșită infracțiunea sau în exercițiul financiar care precedă decizia de impunere a amenzii. În astfel de cazuri, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să ia în considerare alte criterii, cum ar fi cifra de afaceri totală la nivel mondial dintr-un exercițiu financiar diferit. În cazul în care normele respective includ stabilirea de niveluri fixe ale amenzilor, aceste cuantumuri nu ar trebui să atingă nivelul maxim stabilit în prezenta directivă ca cerință minimă pentru nivelul maxim al amenzilor stabilite în cuantumuri fixe.

- (25) În cazul în care statele membre optează pentru nivelurile maxime ale amenzilor stabilite în cuantumuri fixe, aceste niveluri ar trebui prevăzute în dreptul intern. Ar trebui să se aplice nivelurile maxime ale acestor amenzi pentru formele cele mai grave de infracțiuni prevăzute în prezenta directivă săvârșite de persoane juridice cu putere financiară. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a stabili metoda de calcul a acestor niveluri maxime ale amenzilor, inclusiv condiții specifice pentru acestea. Statele membre sunt chemate să revizuiască periodic nivelurile amenzilor stabilite în cuantumuri fixe în funcție de ratele inflației și de alte fluctuații ale valorii monetare, în conformitate cu procedurile prevăzute în dreptul lor intern. Statele membre a căror monedă nu este euro ar trebui să prevadă niveluri maxime ale amenzilor în moneda lor, care să corespundă nivelurilor stabilite în euro în prezenta directivă la data intrării sale în vigoare. Respectivele state membre sunt invitate să revizuiască periodic nivelurile amenzilor ținând seama și de evoluția cursului de schimb.
- (26) Stabilirea nivelului maxim al amenzilor nu aduce atingere puterii de apreciere a judecătorilor sau a instanțelor în cadrul procedurilor penale în ceea ce privește impunerea unor sancțiuni adecvate în fiecare caz în parte. Întrucât prezenta directivă nu stabilește un nivel minim al amenzilor, judecătorii sau instanțele ar trebui, în orice caz, să impună sancțiuni adecvate, ținând seama de circumstanțele individuale, financiare și de altă natură ale persoanei juridice în cauză și de gravitatea comportamentului.

- (27) Nivelurile sancțiunilor impuse ar trebui approximate în continuare, iar eficacitatea acestor niveluri ar trebui încurajată prin introducerea de circumstanțe agravante comune, care să reflecte gravitatea infracțiunii săvârșite, în conformitate cu dispozițiile relevante de drept intern. Noțiunea de circumstanțe agravante ar trebui înțeleasă fie ca fapte care permit judecătorului sau instanței naționale să pronunțe pedepse mai severe decât cea care se impune în mod normal pentru aceeași infracțiune în absența faptelor respective, fie ca posibilitatea de a trata mai multe infracțiuni în mod cumulativ pentru a majora nivelul sancțiunii. În conformitate cu dreptul intern, statele membre ar trebui să se asigure că cel puțin una dintre următoarele situații poate fi considerată circumstanță agravantă: în cazul în care infracțiunea a fost săvârșită în cadrul unei organizații criminale în sensul definiției din Decizia-cadru 2008/841/JAI a Consiliului¹¹; în cazul în care infracțiunea privește documente false sau falsificate; în cazul în care infracțiunea a fost săvârșită de un prestator profesionist de servicii cu încălcarea obligațiilor sale profesionale; în cazul în care infracțiunea a fost săvârșită de un funcționar public în exercitarea atribuțiilor sale, acesta putând fi orice funcționar relevant, indiferent dacă deține o funcție oficială în Uniune, în statele membre sau în țări terțe, sau altă persoană care exercită funcții publice; în cazul în care infracțiunea a generat sau s-a preconizat că va genera beneficii financiare substanțiale sau a evitat cheltuieli substanțiale, direct sau indirect; în cazul în care autorul infracțiunii distruge probe sau intimidează sau influențează martorii sau reclamanții; sau în cazul în care persoana fizică sau juridică a fost condamnată definitiv anterior. În ceea ce privește circumstanțele agravante, statele membre ar trebui să se asigure că cel puțin una dintre circumstanțele agravante menționate constituie circumstanță agravantă în conformitate cu normele aplicabile în sistemul lor juridic. În orice situație, hotărârea de a majora pedeapsa ar trebui să rămână la aprecierea judecătorului sau a instanței, ținând seama de circumstanțele specifice în fiecare caz individual.

¹¹ Decizia-cadru 2008/841/JAI a Consiliului din 24 octombrie 2008 privind lupta împotriva crimei organizate (JO L 300, 11.11.2008, p. 42).

- (28) Statele membre ar trebui să se asigure, în conformitate cu dreptul intern, că cel puțin una dintre următoarele situații poate fi considerată circumstanță atenuantă: în cazul în care autorul infracțiunii furnizează autorităților competente informații pe care acestea nu le-ar fi putut obține altfel, ajutându-le să îi identifice sau să îi aducă în fața justiției alți autori ai infracțiunii; sau în cazul în care autorul infracțiunii furnizează autorităților competente pe care acestea nu le-ar fi putut obține altfel, ajutându-le să găsească probe. În evaluarea circumstanțelor atenuante, hotărârea de a reduce pedeapsa ar trebui să rămână la aprecierea judecătorului sau a instanței, ținând seama de circumstanțele specifice în fiecare caz individual. Printre circumstanțele atenuante s-ar putea număra natura, momentul și amploarea informațiilor furnizate, precum și gradul de cooperare de care dă dovadă autorul infracțiunii.

- (29) Înghețarea fondurilor și a resurselor economice impusă prin măsurile restrictive ale Uniunii are caracter administrativ. În acest sens, ar trebui să se facă o distincție între acestea și măsurile de înghețare cu caracter penal menționate în Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹². Statele membre ar trebui să permită înghețarea și confiscarea instrumentelor și a produselor infracțiunilor menționate în prezenta directivă. Statele membre care au obligații în temeiul Directivei 2014/42/UE ar trebui să procedeze astfel în conformitate cu directiva respectivă. În plus, mai ales în situațiile în care persoana desemnată sau reprezentantul unei entități desemnate sau al unui organism desemnat săvârșește anumite infracțiuni ce țin de eludarea unei măsuri restrictive a Uniunii sau participă la acestea, este necesar să se permită înghețarea și confiscarea fondurilor și a resurselor economice care fac obiectul măsurilor restrictive ale Uniunii, chiar dacă nu constituie instrumente sau produse în temeiul Directivei 2014/42/UE. În aceste condiții, ca o consecință a comportamentului de disimulare, persoana, entitatea sau organismul desemnat poate să aibă acces și să utilizeze în continuare pe deplin sau să dispună de fondurile sau resursele economice care fac obiectul măsurilor restrictive ale Uniunii și care au fost disimulate. Astfel de fonduri sau resurse economice ar trebui, prin urmare, să facă obiectul înghețării și confiscării, în conformitate cu Directiva 2014/42/UE. Nu ar trebui să se aducă atingere drepturilor terților de bună credință.

¹² Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană (JO L 127, 29.4.2014, p. 39).

- (30) Statele membre ar trebui să stabilească norme privind termenele de prescripție a răspunderii penale necesare pentru a combate în mod eficace infracțiunile legate de încălcarea măsurilor restrictive ale Uniunii, fără a aduce atingere normelor naționale care nu stabilesc termene de prescripție pentru anchetare, urmărire penală și asigurarea respectării legii. În temeiul prezentei directive, statelor membre li se permite să reglementeze termene de prescripție a răspunderii penale mai scurte decât cele prevăzute în prezenta directivă, cu condiția ca acestea să poată fi întrerupte sau suspendate în sistemele lor juridice în cazul unor acte specifice care pot fi prevăzute în conformitate cu dreptul intern.
- (31) Având în vedere, în special, activitățile cu caracter global ale făptuitorilor, precum și caracterul transfrontalier al infracțiunilor reglementate de prezenta directivă și posibilitatea de a desfășura anchete transfrontaliere, statele membre ar trebui să își stabilească competența pentru a combate în mod eficace aceste infracțiuni.
- (32) Pentru a asigura anchetarea și urmărirea penală eficace a încălcării măsurilor restrictive ale Uniunii, statele membre ar trebui să pună la dispoziția autorităților competente instrumente eficace de anchetă, cum ar fi cele de care dispun în temeiul dreptului lor intern pentru combaterea criminalității organizate sau a altor forme grave de criminalitate, dacă și în măsura în care utilizarea acestor instrumente este adecvată naturii și gravității infracțiunilor, astfel cum sunt prevăzute în dreptul intern, și este proporțională cu acestea. Astfel de instrumente ar putea să includă interceptarea comunicațiilor, supravegherea discretă, inclusiv supravegherea electronică, controlul livrărilor, monitorizarea conturilor bancare și alte instrumente de investigații financiare. Instrumentele respective ar trebui să fie utilizate în conformitate cu principiul proporționalității și cu respectarea deplină a Cartei. Dreptul la protecția datelor cu caracter personal trebuie să fie respectat cu strictețe.

- (33) Persoanele menționate la articolul 4 din Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului¹³ care raportează autorităților competente informații cu privire la încălcările anterioare, în desfășurare sau planificate ale măsurilor restrictive ale Uniunii, inclusiv cu privire la tentativele de eludare a acestora, pe care le-au obținut în contextul activităților lor profesionale, sunt expuse riscului de a fi supuse represaliilor în acest context. Raportările efectuate de aceste persoane pot îmbunătăți asigurarea respectării măsurilor restrictive ale Uniunii transmițând informații privind, de exemplu, fapte referitoare la încălcări ale măsurilor restrictive ale Uniunii, la circumstanțele acestora și la persoanele fizice, întreprinderile și țările terțe implicate. Prin urmare, ar trebui să se asigure instituirea unor mecanisme adecvate care să le permită acestor persoane care efectuează raportări să folosească canale confidențiale pentru a alerta autoritățile competente și care să îi protejeze de represalii. În acest scop, ar trebui să se prevadă că Directiva (UE) 2019/1937 se aplică în ceea ce privește raportarea încălcărilor măsurilor restrictive ale Uniunii și protecția persoanelor care raportează astfel de încălcări, în condițiile stabilite în aceasta.
- (34) Pentru a asigura un sistem eficace, integrat și coerent de asigurare a respectării legii, statele membre ar trebui să organizeze cooperarea internă și comunicarea între toate autoritățile lor competente implicate în procesul de aplicare a legii în materie administrativă și penală

¹³ Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2019 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii (JO L 305, 26.11.2019, p. 17).

- (35) Pentru a asigura anchetarea și urmărirea penală eficace a încălcărilor măsurilor restrictive ale Uniunii, autoritățile competente ale statelor membre ar trebui să coopereze între ele în cadrul Europol, Eurojust și Parchetul European, precum și cu acestea, în limitele competențelor fiecăruia și în conformitate cu cadrul juridic aplicabil. Autoritățile competente ale statelor membre ar trebui, de asemenea, să facă schimb de informații între ele și cu Comisia cu privire la aspecte practice. Atunci când este necesar, Comisia ar putea crea o rețea de experți și practicieni pentru a face schimb de bune practici și pentru a oferi asistență autorităților competente ale statelor membre pentru a facilita anchetarea infracțiunilor legate de încălcarea măsurilor restrictive ale Uniunii. Asistența oferită nu ar trebui să însemne participarea Comisiei la procedurile de anchetare sau urmărire penală a cazurilor penale individuale desfășurate de autoritățile competente ale statelor membre și nu ar trebui înțeleasă ca sprijin financiar sau orice alt angajament bugetar al Comisiei.

- (36) Pentru a combate în mod eficace infracțiunile definite în prezenta directivă, este necesar ca autoritățile competente din statele membre să colecteze date statistice exacte, coerente și comparabile privind respectivele infracțiuni. Statele membre ar trebui deci să asigure un sistem adecvat pentru înregistrarea, producerea și transmiterea datelor statistice disponibile privind infracțiunile definite în prezenta directivă. Este important ca datele statistice respective să fie folosite de statele membre la planificarea strategică și operațională a activităților de asigurare a respectării legii, la analiza amplitudinii și tendințelor infracțiunilor ce țin de încălcarea măsurilor restrictive ale Uniunii, precum și pentru a informa cetățenii. Statele membre ar trebui să transmită Comisiei date statistice relevante privind procedurile în materie de încălcare a măsurilor restrictive ale Uniunii pe teritoriul lor, obținute din datele deja disponibile la nivel centralizat sau descentralizat pe întreg teritoriul statului membru. Comisia ar trebui să evalueze și să publice periodic într-un raport rezultatele evaluării sale pe baza datelor statistice transmise de statele membre.
- (37) Printr-o modificare a Directivei (UE) 2018/1673 a Parlamentului European și a Consiliului¹⁴ ar trebui să se asigure faptul că încălcarea măsurilor restrictive ale Uniunii va fi considerată o infracțiune premisă în domeniul spălării banilor, în conformitate cu directiva menționată.
- (38) Având în vedere necesitatea urgentă de a trage la răspundere persoanele fizice și juridice implicate în încălcarea măsurilor restrictive ale Uniunii, statele membre ar trebui să asigure intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

¹⁴ Directiva (UE) 2018/1673 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2018 privind combaterea prin măsuri de drept penal a spălării banilor (JO L 284, 12.11.2018, p. 22).

- (39) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are obligații în temeiul acesteia și nu i se aplică.
- (40) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, Irlanda a notificat prin scrisoarea din 3 martie 2023 intenția de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentei directive.
- (41) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume de a stabili norme minime comune referitoare la definițiile infracțiunilor legate de încălcarea măsurilor restrictive ale Uniunii și disponibilitatea unor pedepse efective, proporționale și cu efect de descurajare pentru infracțiunile legate de încălcarea măsurilor restrictive ale Uniunii, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, ținând seama de caracterul transfrontalier inerent al încălcării măsurilor restrictive ale Uniunii și de potențialul său de a submina realizarea obiectivelor Uniunii de protejare a păcii și securității internaționale, precum și de susținere a valorilor comune ale Uniunii, dar, având în vedere amploarea și efectele prezentei directive, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.

- (42) La punerea în aplicare a prezentei directive, statele membre ar trebui să se asigure că sunt respectate drepturile procesuale ale persoanelor suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale. În acest sens, obligațiile care decurg din prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre în temeiul dreptului Uniunii privind drepturile procesuale în cadrul procedurilor penale, în special în temeiul Directivelor 2010/64/UE¹⁵, 2012/13/UE¹⁶, 2013/48/UE¹⁷, (UE) 2016/343, (UE) 2016/800¹⁸ și (UE) 2016/1919¹⁹ ale Parlamentului European și ale Consiliului.

¹⁵ Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale (JO L 280, 26.10.2010, p. 1).

¹⁶ Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (JO L 142, 1.6.2012, p. 1).

¹⁷ Directiva 2013/48/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale și al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum și dreptul ca o persoană terță să fie informată în urma privării de libertate și dreptul de a comunica cu persoane terțe și cu autorități consulare în timpul privării de libertate (JO L 294, 6.11.2013, p. 1).

¹⁸ Directiva (UE) 2016/800 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind garanțiile procedurale pentru copiii care sunt persoane suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale (JO L 132, 21.5.2016, p. 1).

¹⁹ Directiva (UE) 2016/1919 a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2016 privind asistența juridică gratuită pentru persoanele suspectate și persoanele acuzate în cadrul procedurilor penale și pentru persoanele căutate în cadrul procedurilor privind mandatul european de arestare (JO L 297, 4.11.2016, p. 1).

- (43) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Cartă, inclusiv dreptul la libertate și siguranță, protecția datelor cu caracter personal, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul la proprietate, dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare, inclusiv dreptul de a nu se autoincrimina și de a păstra tăcerea, principiile legalității și proporționalității infracțiunilor și pedepselor, inclusiv principiul neretroactivității pedepselor, precum și principiul *non bis in idem*. Prezenta directivă urmărește să asigure respectarea deplină a acestor drepturi și principii și trebuie pusă în aplicare în mod corespunzător,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1
Obiect și domeniu de aplicare

Prezenta directivă stabilește norme minime privind definirea infracțiunilor și a sancțiunilor pentru încălcarea măsurilor restrictive ale Uniunii.

Articolul 2
Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „măsuri restrictive ale Uniunii” înseamnă măsuri restrictive adoptate de Uniune în temeiul articolului 29 din TUE sau al articolului 215 din TFUE;
2. „persoană, entitate sau organism desemnat” înseamnă o persoană fizică sau juridică, o entitate sau un organism care face obiectul măsurilor restrictive ale Uniunii;
3. „fonduri” înseamnă activele financiare și beneficiile de orice natură, inclusiv, dar fără a se limita la:
 - (a) numerar, cecuri, creanțe în numerar, cambii, ordine de plată și alte instrumente de plată;
 - (b) depozite la instituții financiare sau la alte entități, solduri de conturi, creanțe și titluri de creanță;

- (c) titluri de valoare tranzacționate la nivel public și la nivel privat și instrumente de datorie, inclusiv titluri și acțiuni, certificate reprezentând titluri de valoare, obligațiuni, bilete la ordin, warante, obligațiuni negarantate și contracte derivate;
 - (d) dobânzi, dividende sau alte venituri din active ori profitul provenit din active sau generat de active;
 - (e) credite, drepturi compensatorii, garanții, garanții de bună execuție sau alte angajamente financiare;
 - (f) acreditive, conosamente, contracte de vânzare;
 - (g) documente care atestă deținerea de cote-părți dintr-un fond sau din resurse financiare;
 - (h) „criptoactive”, în sensul definiției de la articolul 3 alineatul (1) punctul 5 din Regulamentul (UE) 2023/1114 al Parlamentului European și al Consiliului²⁰;
4. „resurse economice” înseamnă activele, corporale sau necorporale, mobile sau imobile, care nu sunt fonduri, dar pot fi utilizate pentru obținerea de fonduri, bunuri sau servicii;
5. „înghețarea fondurilor” înseamnă o acțiune menită să împiedice circulația, transferul, modificarea sau utilizarea fondurilor, accesarea sau tranzacționarea de fonduri, într-un mod care ar avea ca rezultat o modificare a volumului, a cuantumului, a locației, a proprietății, a posesiei, a naturii ori a destinației acestora sau o modificare ce ar permite utilizarea fondurilor, inclusiv gestionarea portofoliului;

²⁰ Regulamentul (UE) 2023/1114 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2023 privind piețele criptoactivelor și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 1095/2010 și a Directivelor 2013/36/UE și (UE) 2019/1937 (JO L 150, 9.6.2023, p. 40).

6. „înghețarea resurselor economice” înseamnă orice acțiuni care vizează împiedicarea utilizării resurselor economice pentru obținerea de fonduri, bunuri sau servicii, inclusiv, dar fără a se limita la, vânzarea, închirierea sau ipotecarea acestora.

Articolul 3

Încălcarea măsurilor restrictive ale Uniunii

- (1) Statele membre se asigură că, în cazul în care este intenționat și încalcă o interdicție sau o obligație care constituie o măsură restrictivă a Uniunii sau care este prevăzută într-o dispoziție națională de punere în aplicare a unei măsuri restrictive a Uniunii, atunci când este necesară punerea în aplicare la nivel național, următorul comportament constituie o infracțiune:
- (a) punerea de fonduri sau resurse economice, în mod direct sau indirect, la dispoziția unei persoane, a unei entități sau a unui organism desemnat sau în beneficiul lor, încălcând o interdicție care constituie o măsură restrictivă a Uniunii;
 - (b) nerespectarea obligației de a îngheța fondurile sau resursele economice care aparțin unei persoane, unei entități sau unui organism desemnat sau care se află în proprietatea sau sub controlul unei astfel de persoane, entități sau organism desemnat ori sunt deținute de acestea, încălcând o obligație care constituie o măsură restrictivă a Uniunii;
 - (c) permiterea intrării sau a tranzitului pe teritoriul unui stat membru a persoanelor fizice desemnate, încălcând astfel o interdicție care constituie o măsură restrictivă a Uniunii;

- (d) efectuarea de tranzacții sau continuarea tranzacțiilor cu o țară terță, cu organisme ale unei țări terțe sau cu entități sau organisme deținute sau controlate direct sau indirect de o țară terță sau de organisme ale unei țări terțe, inclusiv atribuirea sau continuarea executării contractelor de achiziții publice sau a contractelor de concesiune, în cazul în care interzicerea sau restricționarea comportamentului respectiv constituie o măsură restrictivă a Uniunii;
- (e) comercializarea, importarea, exportarea, vânzarea, cumpărarea, transferarea, tranzitarea sau transportarea de bunuri, precum și furnizarea de servicii de brokeraj, de asistență tehnică sau de alte servicii legate de aceste bunuri, în cazul în care interzicerea sau restricționarea comportamentului respectiv constituie o măsură restrictivă a Uniunii;
- (f) furnizarea de servicii financiare sau desfășurarea de activități financiare, în cazul în care interzicerea sau restricționarea comportamentului respectiv constituie o măsură restrictivă a Uniunii;
- (g) furnizarea altor servicii decât cele menționate la litera (f), în cazul în care interzicerea sau restricționarea comportamentului respectiv constituie o măsură restrictivă a Uniunii;
- (h) eludarea unei măsuri restrictive a Uniunii prin:
 - (i) folosirea, transferarea către un terț a fondurilor sau a resurselor economice, sau dispunerea în alt fel de fonduri sau resurse economice care, direct sau indirect, se află în proprietatea, sunt deținute de sau se află sub controlul unei persoane, unei entități sau unui organism desemnat, care urmează să fie înghețate în temeiul unei măsuri restrictive a Uniunii, cu scopul de a disimula respectivele fonduri sau resurse economice;

- (ii) furnizarea de informații false sau înșelătoare, pentru a disimula faptul că o persoană, o entitate sau un organism desemnat este proprietarul sau beneficiarul final al fondurilor sau al resurselor economice care trebuie înghețate în temeiul unei măsuri restrictive a Uniunii;
- (iii) nerespectarea de către o persoană fizică sau de către un reprezentant al unei entități sau al unui organism desemnat a unei obligații care constituie o măsură restrictivă a Uniunii, de a informa autoritățile administrative competente cu privire la fondurile sau resursele economice aflate în jurisdicția unui stat membru care aparțin, se află în proprietatea, sunt deținute sau se află sub controlul său;
- (iv) nerespectarea unei obligații care constituie o măsură restrictivă a Uniunii de a furniza autorităților administrative competente informații privind fondurile sau resursele economice înghețate sau informații deținute cu privire la fondurile sau resursele economice de pe teritoriul statelor membre, care aparțin, se află în proprietatea, sunt deținute de sau se află sub controlul unor persoane, entități sau organisme desemnate și care nu au fost înghețate, atunci când informațiile respective au fost obținute în exercitarea atribuțiilor profesionale;
- (i) încălcarea sau neîndeplinirea condițiilor prevăzute în autorizațiile acordate de autoritățile competente pentru desfășurarea de activități care, în absența unei astfel de autorizații, reprezintă o încălcare a unei interdicții sau restricții care constituie o măsură restrictivă a Uniunii;

- (2) Statele membre pot prevedea că următoarele fapte nu constituie infracțiuni:
- (a) faptele menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (h) de la prezentul articol, în cazul în care faptele respective implică fonduri sau resurse economice cu o valoare mai mică de 10 000 EUR;
 - (b) faptele menționate la alineatul (1) literele (d)-(g) și (i) de la prezentul articol, în cazul în care faptele respective implică bunuri, servicii, tranzacții sau activități cu o valoare mai mică de 10 000 EUR.

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că pragul de cel puțin 10 000 EUR poate fi atins printr-o serie de comportamente menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) și literele (d)-(i) de la prezentul articol, care sunt conexe și au aceeași natură, atunci când comportamentele respective sunt săvârșite de același autor al infracțiunii.

- (3) Statele membre se asigură că faptele menționate la alineatul (1) litera (e) constituie infracțiuni și în cazul în care sunt săvârșite din neglijență gravă, cel puțin atunci când se referă la produse incluse în Lista comună a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare sau la produse cu dublă utilizare enumerate în anexele I și IV la Regulamentul (UE) 2021/821.
- (4) Nicio dispoziție prevăzută la alineatul (1) nu se înțelege drept impunere a unei obligații pentru practicienii în domeniul dreptului de a raporta informațiile pe care le primesc sau pe care le obțin de la unul dintre clienții lor, în cursul evaluării situației juridice a respectivului client sau în cursul exercitării funcției de apărare ori de reprezentare a clientului lor în cadrul procedurilor judiciare sau în legătură cu acestea, incluzând consilierea cu privire la inițierea ori la evitarea unor astfel de proceduri.

- (5) Nicio dispoziție de la alineatele (1), (2) și (3) nu se interpretează drept incriminare a asistenței umanitare acordate persoanelor aflate în dificultate sau activitățile care răspund unor nevoi umane de bază și desfășurate conform principiilor imparțialității, umanității, neutralității și independenței și, după caz, dreptului internațional umanitar.

Articolul 4

Instigare, complicitatea și tentativa

- (1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că instigarea și complicitatea la săvârșirea unei infracțiuni menționate la articolul 3 se pedepsesc ca infracțiuni.
- (2) Statele membre se asigură că tentativa de a săvârși infracțiunile menționate la articolul 3 alineatul (1), litera (a), literele (c)-(g) și litera (h) punctele (i) și (ii) se pedepsește ca infracțiune.

Articolul 5

Sanțiuni aplicabile persoanelor fizice

- (1) Statele membre asigură pentru infracțiunile menționate la articolele 3 și 4 se aplică pedepse efective, proporționale și cu efect de descurajare.
- (2) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunile menționate la articolul 3 sunt pasibile de o pedeapsă maximă cu închisoarea.

- (3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că:
- (a) infracțiunile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera (h) punctele (iii) și (iv) sunt pasibile de o pedeapsă maximă cu închisoarea de cel puțin un an atunci când respectivele infracțiuni implică fonduri sau resurse economice în valoare de cel puțin 100 000 EUR la data săvârșirii infracțiunii;
 - (b) pentru infracțiunile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) literele (a) și (b) și litera (h) punctele (i) și (ii) sunt pasibile de o pedeapsă maximă cu închisoarea de cel puțin cinci ani atunci când respectivele infracțiuni implică fonduri sau resurse economice în valoare de cel puțin 100 000 EUR la data săvârșirii infracțiunii;
 - (c) infracțiunea prevăzută la articolul 3 alineatul (1) litera (c) este pasibilă de o pedeapsă maximă cu închisoarea de cel puțin trei ani;
 - (d) infracțiunile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) literele (d)-(g) și litera (i) sunt pasibile de o pedeapsă maximă cu închisoarea de cel puțin cinci ani atunci când respectivele infracțiuni implică bunuri, servicii, tranzacții sau activități în valoare de cel puțin 100 000 EUR la data săvârșirii infracțiunii;
 - (e) atunci când infracțiunea prevăzută la articolul 3 alineatul (1) litera (e) implică produse incluse în Lista comună a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare sau produse cu dublă utilizare aflate pe listele din anexele I și IV la Regulamentul (UE) 2021/821, respectiva infracțiune este pasibilă de o pedeapsă maximă cu închisoarea de cel puțin cinci ani, indiferent de valoarea produselor implicate.

- (4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că pragul de 100 000 EUR sau mai mult poate fi atins printr-o serie de infracțiuni prevăzute la articolul (3) alineatul (1) literele (a) și (b) și literele (d)-(i), în cazul în care infracțiunile respective care sunt conexe și au aceeași natură, atunci când infracțiunile respective sunt săvârșite de același autor al infracțiunii.
- (5) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că persoanelor fizice care au săvârșit infracțiunile menționate la articolele 3 și 4 li se pot aplica pedepse accesorii ori sancțiuni sau măsuri accesorii de altă natură, care pot include următoarele:
- (a) amenzi care sunt proporționale cu gravitatea faptelor și cu situația individuală, financiară și de altă natură a persoanei fizice în cauză;
 - (b) retragerea permiselor și a autorizațiilor de desfășurare a activităților care constituie infracțiunea în cauză;
 - (c) interdicția de a deține o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de tipul celei utilizate pentru comiterea infracțiunii;
 - (d) interdicții temporare de a candida pentru funcții publice;
 - (e) în cazul în care există un interes public, în urma unei evaluări individuale, publicarea integrală sau parțială a hotărârii judecătorești care vizează infracțiunea săvârșită și sancțiunile sau măsurile impuse, care poate include date cu caracter personal ale persoanelor condamnate numai în cazuri excepționale, justificate în mod corespunzător.

Articolul 6

Răspunderea persoanelor juridice

- (1) Statele membre se asigură că persoanele juridice pot fi considerate răspunzătoare pentru infracțiunile menționate la articolele 3 și 4, în cazul în care aceste infracțiuni au fost comise în beneficiul acestor persoane juridice de orice persoană care deține o poziție de conducere în cadrul respectivei persoane juridice și care a acționat fie individual, fie în calitate de membru al unui organ al respectivei persoane juridice, pe baza:
 - (a) unui mandat de reprezentare a persoanei juridice;
 - (b) unei competențe de a lua decizii în numele persoanei juridice respective; sau
 - (c) unei competențe de exercitare a controlului în cadrul persoanei juridice respective.
- (2) Statele membre se asigură că persoanele juridice pot fi trase la răspundere dacă, în lipsa exercitării supravegherii sau a controlului de către o persoană menționată la alineatul (1) de la prezentul articol, a devenit posibilă săvârșirea de către o persoană aflată în subordinea acesteia a unei infracțiuni menționate la articolele 3 și 4, în folosul respectivei persoane juridice.
- (3) Răspunderea persoanelor juridice în temeiul alineatelor (1) și (2) de la prezentul articol nu exclude inițierea unor proceduri penale împotriva persoanelor fizice care comit, instigă ori sunt complici la infracțiunile menționate la articolele 3 și 4.

Articolul 7

Sanctiuni aplicate persoanelor juridice

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că o persoană juridică considerată răspunzătoare în temeiul articolului 6 este pasibilă de sancțiuni sau măsuri penale sau de altă natură efective, proporționale și cu efect de descurajare care includ amenzi penale sau de altă natură și care pot include alte pedepse sau sancțiuni sau măsuri de altă natură, cum ar fi:
- (a) excluderea de la dreptul de a beneficia de prestații sau ajutoare de stat;
 - (b) excluderea de la accesul la fonduri publice, inclusiv la proceduri de achiziții publice, granturi și concesiuni;
 - (c) decăderea din dreptul de a exercita activități comerciale;
 - (d) retragerea permiselor și a autorizațiilor de desfășurare a activităților care constituie infracțiunea în cauză;
 - (e) plasarea sub control judiciar;
 - (f) lichidarea judiciară;
 - (g) închiderea unităților care au servit la săvârșirea infracțiunii;
 - (h) în cazul în care există un interes public, publicarea integrală sau parțială a hotărârii judecătorești care vizează infracțiunea săvârșită și sancțiunile sau măsurile impuse, fără a aduce atingere normelor privind confidențialitatea și protecția datelor cu caracter personal.

- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că o persoană juridică considerată răspunzătoare în temeiul articolului 6 pentru infracțiunile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) este pasibilă de amenzi penale sau de altă natură, al căror quantum este proporțional cu gravitatea faptei și cu circumstanțele individuale, financiare și de altă natură ale persoanei juridice în cauză. Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că nivelul maxim al amenzilor nu este mai mic de:
- (a) pentru infracțiunile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera (h) punctele (iii) și (iv):
 - (i) 1 % din cifra de afaceri totală înregistrată la nivel mondial de persoana juridică, fie în exercițiul financiar anterior celui în care a fost săvârșită infracțiunea, fie în exercițiul financiar anterior deciziei de impunere a amenzii, sau
 - (ii) o sumă ce reprezintă 8 000 000 EUR;
 - (b) pentru infracțiunile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) literele (a)-(g), litera (h) punctele (i) și (ii) și litera (i):
 - (i) 5 % din cifra de afaceri totală înregistrată la nivel mondial de persoana juridică, fie în exercițiul financiar anterior celui în care a fost săvârșită infracțiunea, fie în exercițiul financiar anterior deciziei de impunere a amenzii, sau
 - (ii) o sumă ce reprezintă 40 000 000 EUR.

Statele membre pot prevedea norme pentru cazurile în care nu este posibil să se stabilească quantumul unei amenzi pe baza cifrei de afaceri totale înregistrate la nivel mondial de persoana juridică în exercițiul financiar anterior celui în care a fost săvârșită infracțiunea sau în exercițiul financiar anterior deciziei de impunere a amenzii.

Articolul 8
Circumstanțe agravante

În măsura în care următoarele circumstanțe nu fac parte din elementele constitutive ale infracțiunilor menționate la articolele 3 și 4, statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că una sau mai multe dintre următoarele circumstanțe pot fi considerate circumstanțe agravante, în conformitate cu dreptul intern:

- (a) infracțiunea a fost săvârșită în cadrul unei organizații criminale în sensul definiției din Decizia-cadru 2008/841/JAI a Consiliului;
- (b) infracțiunea a implicat utilizarea, de către autorul infracțiunii, de documente false sau falsificate;
- (c) infracțiunea a fost săvârșită de un prestator profesionist de servicii cu încălcarea obligațiilor sale profesionale;
- (d) infracțiunea a fost săvârșită de un funcționar public în exercitarea atribuțiilor sale sau de o altă persoană care exercita o funcție publică;
- (e) infracțiunea a generat sau s-a preconizat că va genera beneficii financiare substanțiale sau a avut ca rezultat evitarea unor cheltuieli substanțiale, în mod direct sau indirect, în măsura în care pot fi determinate beneficiile sau cheltuielile respective;
- (f) autorul infracțiunii a distrus probe sau a intimidat martorii sau reclamanții;
- (g) persoana fizică sau juridică a fost condamnată anterior, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, pentru infracțiuni prevăzute la articolele 3 și 4.

Articolul 9

Circumstanțe atenuante

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în ceea ce privește infracțiunile relevante menționate la articolele 3 și 4, una sau mai multe dintre următoarele circumstanțe pot fi considerate circumstanțe atenuante, în conformitate cu dreptul intern:

- (a) autorul infracțiunii furnizează autorităților competente informații pe care acestea nu le-ar fi putut obține altfel, ajutându-le să îi identifice sau să îi aducă în fața justiției pe ceilalți autori ai infracțiunii;
- (b) autorul infracțiunii furnizează autorităților competente informații pe care altfel nu le-ar fi putut obține, ajutându-le să găsească probe.

Articolul 10

Înghețarea și confiscarea

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor menționate la articolele 3 și 4. Statele membre care au obligații în temeiul Directivei 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului iau aceste măsuri necesare în conformitate cu respectiva directivă.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite înghețarea și confiscarea fondurilor sau a resurselor economice care fac obiectul măsurilor restrictive ale Uniunii în legătură cu care persoana fizică desemnată sau reprezentantul unei entități sau al unui organism desemnat săvârșește o infracțiune prevăzută la articolul 3 alineatul (1) litera (h) punctul (i) sau (ii) sau participă la săvârșirea acesteia. Statele membre iau măsurile necesare respective în temeiul Directivei 2014/42/UE.

Articolul 11
Termene de prescripție

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a stabili un termen de prescripție care să permită anchetarea, urmărirea penală, judecarea și pronunțarea de hotărâri judecătorești cu privire la infracțiunile menționate la articolele 3 și 4 într-o perioadă de timp suficient de lungă după săvârșirea acestor infracțiuni, astfel încât infracțiunile respective să poată fi combătute eficient.
- (2) Termenul de prescripție menționat la alineatul (1) este de cel puțin cinci ani, calculat de la data săvârșirii unei infracțiuni pasibile de o pedeapsă maximă cu închisoarea de cel puțin cinci ani.
- (3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a stabili un termen de prescripție de cel puțin cinci ani de la data hotărârii definitive care are ca obiect pedeapsa pentru o infracțiune menționată la articolele 3 și 4 prin care se asigură executarea următoarelor pedepse impuse în urma condamnării respective:
 - (a) o pedeapsă cu închisoarea de peste un an; sau
 - (b) o pedeapsă cu închisoarea pentru o infracțiune pasibilă de o pedeapsă maximă cu închisoarea de cel puțin cinci ani.
- (4) Prin derogare de la alineatele (2) și (3), statele membre pot stabili un termen de prescripție mai scurt de cinci ani, dar de minimum trei ani, cu condiția să garanteze că acest termen de prescripție poate fi întrerupt sau suspendat în cazul unor fapte specificate.

Articolul 12

Competență

- (1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a-și stabili competența în privința infracțiunilor menționate la articolele 3 și 4 atunci când:
 - (a) infracțiunea a fost săvârșită, în totalitate sau parțial, pe teritoriul său;
 - (b) infracțiunea a fost săvârșită la bordul unei nave sau al unei aeronave înmatriculate în statul membru în cauză sau care arborează pavilionul acestuia; sau
 - (c) autorul infracțiunii este resortisant al statului membru respectiv.
- (2) Un stat membru informează Comisia atunci când decide să își extindă sfera de competență pentru a cuprinde una sau mai multe dintre infracțiunile menționate la articolele 3 și 4, săvârșite în afara teritoriului său, în cazul în care:
 - (a) autorul infracțiunii își are reședința obișnuită pe teritoriul său;
 - (b) autorul infracțiunii este unul dintre funcționarii săi care acționează în exercitarea atribuțiilor sale oficiale;
 - (c) infracțiunea este săvârșită în beneficiul unei persoane juridice având sediul pe teritoriul său; sau
 - (d) infracțiunea este săvârșită în beneficiul unei persoane juridice pentru orice activitate desfășurată integral sau parțial pe teritoriul său.

- (3) În cazul în care o infracțiune menționată la articolele 3 și 4 se încadrează în sfera de competență a mai multor state membre, statele membre respective cooperează pentru a stabili statul membru care desfășoară procedurile penale. Atunci când este cazul și în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) din Decizia-cadru 2009/948/JAI a Consiliului, chestiunea este transmisă către Eurojust²¹.
- (4) În cazurile menționate la alineatul (1) litera (c), statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că exercitarea competenței lor nu este supusă condiției ca urmărirea penală să poată fi inițiată numai în urma unei denunțări din partea statului pe teritoriul căruia a fost săvârșită infracțiunea.

Articolul 13

Instrumente de anchetă

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că sunt disponibile, pentru anchetarea sau urmărirea penală a infracțiunilor menționate la articolele 3 și 4, instrumente eficace și proporționale de anchetă. Dacă este cazul, printre instrumentele respective se află instrumente speciale de anchetă, cum ar fi cele utilizate pentru combaterea criminalității organizate sau a altor forme grave de criminalitate.

²¹ Decizia-cadru 2009/948/JAI a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind prevenirea și soluționarea conflictelor referitoare la exercitarea competenței în cadrul procedurilor penale (JO L 328, 15.12.2009, p. 42).

Articolul 14

Raportarea încălcărilor măsurilor restrictive ale Uniunii și protejarea persoanelor care raportează astfel de încălcări

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că Directiva (UE) 2019/1937 se aplică raportării încălcărilor măsurilor restrictive ale Uniunii menționate la articolele 3 și 4 din prezenta directivă și protejării persoanelor care raportează astfel de încălcări, în condițiile stabilite în aceasta.

Articolul 15

Coordonarea și cooperarea între autoritățile competente dintr-un stat membru

Statele membre desemnează, dintre autoritățile lor competente și fără a aduce atingere independenței sistemului judiciar, o unitate sau un organism care să asigure coordonarea și cooperarea dintre autoritățile de aplicare a legii și autoritățile responsabile cu punerea în aplicare a măsurilor restrictive ale Uniunii în legătură cu activitățile infracționale care intră sub incidența prezentei directive.

Unitatea sau organismul specializat menționat la primul paragraf are următoarele sarcini:

- (a) să asigure priorități comune și înțelegerea comună a relației dintre asigurarea respectării legii penale și administrative;
- (b) să facă schimb de informații în scopuri strategice, în limitele stabilite în dreptul Uniunii și în dreptul intern aplicabil;
- (c) consultarea în cadrul anchetelor individuale, în limitele stabilite în dreptul Uniunii și în dreptul intern aplicabil;

Articolul 16

Cooperarea dintre autoritățile competente ale statelor membre, Comisie, Europol, Eurojust și Parchetul European

- (1) În cazul în care se suspectează că infracțiunile menționate la articolele 3 și 4 sunt de natură transfrontalieră, autoritățile competente ale statelor membre vizate au în vedere transmiterea informațiilor referitoare la infracțiunile respective către organismele competente corespunzătoare.

Fără a aduce atingere normelor privind cooperarea transfrontalieră și asistența judiciară reciprocă în materie penală, statele membre, Europol, Eurojust, Parchetul European și Comisia cooperează, în limitele competențelor lor respective, în lupta contra infracțiunilor menționate la articolele 3 și 4. În acest scop, dacă este cazul, Europol și Eurojust acordă asistența tehnică și operațională de care au nevoie autoritățile naționale competente pentru o mai bună coordonare a anchetelor lor.

- (2) Dacă este cazul, Comisia poate institui o rețea de experți și practicieni pentru a face schimb de bune practici și, dacă este cazul, pentru a oferi asistență autorităților competente ale statelor membre pentru a facilita investigarea infracțiunilor legate de încălcarea măsurilor restrictive ale Uniunii. Această rețea poate oferi, de asemenea, după caz, o cartografiere disponibilă publicului și actualizată periodic a riscurilor de încălcare sau de eludare a măsurilor restrictive ale Uniunii în anumite zone geografice și cu privire la sectoare și activități specifice.

- (3) În cazul în care cooperarea menționată la alineatul (1) implică cooperarea cu autoritățile competente din țări terțe, această cooperare ar trebui să aibă loc cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale și a dreptului internațional.
- (4) Autoritățile competente ale statelor membre fac schimb în mod frecvent și periodic de informații cu Comisia și cu alte autorități competente cu privire la aspecte practice, în special cu privire la practicile recurente de eludare, cum ar fi structurile de disimulare a proprietății efective și a controlului activelor.

Articolul 17

Date statistice

- (1) Statele membre se asigură că se instituie un sistem pentru înregistrarea, producerea și punerea la dispoziție a datelor statistice anonimizate privind etapele de raportare, de anchetare și cele judiciare referitoare la infracțiunile menționate la articolele 3 și 4, pentru a monitoriza încălcarea măsurilor restrictive ale Uniunii.
- (2) Fără a aduce atingere obligațiilor de raportare prevăzute de alte acte juridice ale Uniunii, statele membre transmit anual Comisiei date statistice cu privire la infracțiunile menționate la articolele 3 și 4, care includ cel puțin datele existente privind:
 - (a) numărul infracțiunilor înregistrate și judecate de statele membre;

- (b) numărul de acțiuni în justiție respinse, inclusiv pe motiv de expirare a termenului de prescripție pentru infracțiunea în cauză;
 - (c) numărul persoanelor fizice care sunt:
 - (i) urmărite penal;
 - (ii) condamnate;
 - (d) numărul persoanelor juridice care sunt:
 - (i) urmărite penal;
 - (ii) condamnate sau amendate;
 - (e) tipurile și nivelurile sancțiunilor impuse.
- (3) Statele membre asigură publicarea unei versiuni consolidate a datelor statistice ale acestora cel puțin o dată la trei ani.

Articolul 18

Modificarea Directivei (UE) 2018/1673

La articolul 2 alineatul (1), se adaugă următoarea literă:

„(w) încălcarea măsurilor restrictive ale Uniunii.”

Articolul 19

Evaluarea, raportarea și revizuirea

- (1) Până la ... [trei ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive], Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a gradului în care statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre furnizează Comisiei informațiile necesare pentru întocmirea raportului respectiv.
- (2) Până la ... [șase ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive], Comisia efectuează o evaluare a impactului și a eficacității prezentei directive, ținând seama de datele statistice anuale furnizate de statele membre, abordând necesitatea de a actualiza lista infracțiunilor legate de încălcarea măsurilor restrictive ale Uniunii, și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului. Statele membre furnizează Comisiei informațiile necesare pentru întocmirea raportului respectiv. Dacă este cazul, raportul respectiv este însoțit de o propunere legislativă.

Articolul 20

Transpunere

- (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la ... [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive]. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

- (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 21

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 22

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Strasbourg,

Pentru Parlamentul European
Președinta

Pentru Consiliu
Președintele